

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobkyně: **Kubový s. r. o.**, IČO: 274 62 315
sídlem Vysokomýtská 1740, Chocen
zastoupena advokátkou JUDr. Barborou Martinkovou
sídlem Dolní 275, Chocen

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2023, č. j. 020850/2023/KUSK-DOP/Hav,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2023, č. j. 020850/2023/KUSK-DOP/Hav, a rozhodnutí Městského úřadu Kolín ze dne 11. 7. 2022, č. j. MUKOLIN/OD 68727/22-pel, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 13 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám její zástupkyně JUDr. Barbory Martinkové, advokátky.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Kolín rozhodnutím ze dne 11. 7. 2022, č. j. MUKOLIN/OD 68727/22-pel (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), shledal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Jeho skutkovou podstatu naplnila následovně.

a) Dne 6. 5. 2021 v 17:24 provozovala na pozemní komunikaci v ulici Ovčárecká v Kolíně-Sendražicích (na úrovni domu č. p. 471 až č. p. 490) ve směru jízdy na obec Ovčáry motorové vozidlo tovární značky LIEBHERR, registrační značky X, které při vysokorychlostním vážení v rozporu s § 25 odst. 1 a odst. 6 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), nedodrželo výjimky stanovené v rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 14. 4. 2021, č. j. 51118. Překročilo totiž největší povolenou hmotnost na 2. a 3. nápravu o 2 747 kg (namísto nejvyšší povolené hmotnosti 24 000 kg bylo po odpočtu 11% odchylky naměřeno 26 747 kg) a největší povolenou hmotnost motorového vozidla o 1 843 kg (namísto nejvyšší povolené hmotnosti 36 000 kg bylo po odpočtu 5% odchylky naměřeno 37 843 kg).

b) Dne 6. 5. 2021 v 13:34 provozovala na pozemní komunikaci v ulici Ovčárecká v Kolíně-Sendražicích (na úrovni domu č. p. 471 až č. p. 490) ve směru jízdy na obec Ovčáry motorové vozidlo tovární značky LIEBHERR, registrační značky X, které při vysokorychlostním vážení v rozporu s § 25 odst. 1 a odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu nedodrželo výjimky stanovené v rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 14. 4. 2021, č. j. 51118. Překročilo totiž největší povolenou hmotnost na 2. a 3. nápravu o 2 489 kg (namísto nejvyšší povolené hmotnosti 24 000 kg bylo po odpočtu 11% odchylky naměřeno 26 489 kg) a největší povolenou hmotnost motorového vozidla o 1 418 kg (namísto nejvyšší povolené hmotnosti 36 000 kg bylo po odpočtu 5% odchylky naměřeno 37 418 kg).

c) Dne 7. 5. 2021 v 12:54 provozovala na pozemní komunikaci v ulici Ovčárecká v Kolíně-Sendražicích (na úrovni domu č. p. 471 až č. p. 490) ve směru jízdy na obec Ovčáry motorové vozidlo tovární značky LIEBHERR, registrační značky X, které při vysokorychlostním vážení v rozporu s § 25 odst. 1 a odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu nedodrželo výjimky stanovené v rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 14. 4. 2021, č. j. 51118. Překročilo totiž největší povolenou hmotnost na 2. a 3. nápravu o 2 326 kg (namísto nejvyšší povolené hmotnosti 24 000 kg bylo po odpočtu 11% odchylky naměřeno 26 326 kg) a největší povolenou hmotnost motorového vozidla o 761 kg (namísto nejvyšší povolené hmotnosti 36 000 kg bylo po odpočtu 5% odchylky naměřeno 36 761 kg).

Za to městský úřad uložil žalobkyni správní trest – pokutu ve výši 36 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobkyně se odvolala. Žalovaný napadeným rozhodnutím její odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
3. Žalobkyně brojí proti napadenému rozhodnutí žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a domáhá se, aby je soud zrušil.

Žaloba

4. Žalobkyně namítá, že v řízení poukázala na skutečnosti, které zpochybňují správnost provedeného vážení. Vozidlo totiž ve všech případech převáželo speciální jeřáb, k čemuž je také konstrukčně určeno. Jde tedy o autojeřáb, nikoli o běžné nákladní vozidlo. Vzhledem

k jeho konstrukci je vyloučeno, aby vezlo jakýkoli další náklad, protože by jej nebylo kam naložit, zejména měl-li podle výsledku vážení tento náklad vážit až 2 tuny. Správní orgány to však nevzaly v úvahu a naopak vycházely z toho, že přetížení bylo způsobeno tím, že se na vozidle převážela mimo jeřáb i protizávaží sloužící jeho provozu. To však není pravda a ani fotografie pořízené při vysokorychlostním vážení nic takového nezachycují. Pak bylo na správních orgánech, aby přítomnost závaží na vozidle prokázaly. To se však nestalo.

5. Z pořízených fotografií vyplývá, že vozidlo vypadalo při všech třech váženích v zásadě stejně a kromě jeřábu vezlo už jen řidiče, palivo, trámky na podložení opěrné nohy a vázací textilní popruhy. Žalobkyně také předložila lístek z vážení provedeného dne 29. 10. 2021, který prokazuje, že takto naložené vozidlo povolené hodnoty nepřekračuje. Žalobkyni tedy není jasné, jak je možné, že při oněch třech váženích vozidlo povolené hodnoty překročilo. A jak je možné, že se od sebe naměřené hodnoty lišily až o 1,5 tuny. Správní orgány uvedly, že při každém vážení mohlo vozidlo kromě jeřábu převážet různé části jeho příslušenství (řetězy, lana, dřevěné podloží). To však samo o sobě nemůže odůvodnit takové hmotnostní rozdíly. Uvedené pochybnosti o správnosti vážení se správním orgánům nepodařilo rozptýlit. Neprokázaly tedy existenci relevantních skutkových okolností (usnesení rozšířeného senátu ze dne 17. 4. 2018, č. j. 2 As 154/2017-44, č. 3731/2018 Sb. NSS) a porušily tím § 2, § 3 a § 50 odst. 3 a odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Svůj závěr založily jen na jednostranných důkazech, naopak důkazní návrhy žalobkyně ignorovaly, čímž porušily čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (rozsudek NSS ze dne 20. 1. 2006, č. j. 4 As 2/2005-62). V takovém případě by měl soud dát za pravdu žalobkyni, která nyní poukazuje na jiné možné varianty skutkového děje (rozsudek NSS ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 As 217/2015-47).
6. Dále žalobkyně namítá, že správní orgány neprovedly jí navržené důkazy. Žalobkyně nemůže nijak prokázat, jaká byla váha vozidla při provedených váženích. Ale tvrdila, že tolik vážit nemohlo a jediné vysvětlení je, že váha vážila nesprávně. Navrhovala proto vyhotovení znaleckého posudku ohledně toho, zda je vůbec možné náklad o takové hmotnosti na toto konkrétní vozidlo naložit. Dále důkaz ohledáním vozidla a provedením kontrolního vážení, jakož i vypracování znaleckého posudku k posouzení správnosti provedeného měření, potažmo vysvětlení toho, proč se údaje z jednotlivých vážení tak zásadně rozcházejí. Důsledkem neprovedení těchto důkazů je nedostatečně zjištěný skutkový stav, na němž správní orgány staví zcela nelogické závěry.
7. Žalobkyně konečně namítá, že váha instalovaná v Ovčárecké ulici vůbec není způsobilá k vážení předmětného vozidla. Autojeřáb je podle technického průkazu pracovním strojem samojízdným (a nikoli silničním vozidlem). K provozování autojeřábu je třeba speciálního povolení Ministerstva dopravy, přičemž se počítá s tím, že jde o zvlášť těžké vozidlo, které přesahuje nejvyšší povolené hmotnosti. Oproti tomu váha je určena pro vážení silničních vozidel. Váha rovněž nemá povolení pro vážení vozidel, u nichž nelze zajistit náklad proti změnám těžiště za pohybu vozidla (rozsudek NSS ze dne 27. 3. 2020, č. j. 3 As 59/2018-32). Autojeřáb má speciální pneumatiky pro nadměrná vozidla, které za jízdy mění rozložení váhy na jednotlivé nápravy. V autojeřábu je také velké množství kapalin (nafta a olej), což ovlivňuje jeho váhu při brzdění.

Vyjádření k žalobě

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zdůrazňuje, že správní soudy ve své rozhodovací praxi setrvale považují vážný lístek za dostatečný důkaz pro závěr, že k přestupku došlo (např.

rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2018, č. j. 30 A 153/2016-76, nebo rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2021, č. j. 2 As 299/2019-30). Potvrzení o ověření stanoveného měřidla je veřejnou listinou, jíž svědčí presumpce správnosti, a pokud žalobkyně míní zpochybnit výsledek měření ověřený touto veřejnou listinou, musí jít o zcela konkrétní tvrzení a musí je prokázat. V takovém případě se ovšem důkazní břemeno přenáší na ni (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 7. 7. 2022, č. j. 51 A 50/2021-60). Obecná tvrzení ovšem nemohou vyvolat důvodné pochybnosti o správnosti měření. Dále žalovaný poukázal na to, že odpovědnost žalobkyně coby provozovatelky vozidla je objektivní, bez ohledu na zavinění. To znamená, že se může liberovat pouze v případě, že by prokázala, že provedla všechna technicky možná opatření způsobila účinně zabránit porušení zákona (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2023, č. j. 43 A 16/2019-90). Dále žalovaný poukazuje na to, že vysokorychlostní váhy váží s tolerancí 5 %, resp. 11 % (rozsudek Krajského soudu v Praze sp. zn. 54 A 82/2019) a tato tolerance v sobě zahrnuje i případné zvýšení hmotnosti vozidla způsobené vnějšími vlivy.

9. Žalovaný má za to, že v právě posuzované věci se přestupek prokázal vážnými listky z ověřeného měřidla. Tím se zjistil stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, což pro účely přestupkového řízení postačuje (není třeba zjistit skutečný stav). Žalobkyněna tvrzení o brzdění nebo přepravě kapalného nákladu, resp. nákladu měnícího své těžiště jsou jen obecná a žalobkyně je neprokázala (jeřáb není kapalina, z fotografií nevyplývá, že vozidlo při vážení brzdilo nebo že se jeřáb, jenž je jeho součástí, nekontrolovatelně pohyboval, např. kvůli špatně upevněnému rameni). Prezentovaná obecná tvrzení nemohou vyvolat pochybnosti o správnosti vážení. Žalovaný připomíná, že správní orgány nejsou povinny zjišťovat příčinu přetížení vozidla, nicméně úvaha o tom, že vozidlo mimo jeřábu současně přepravovalo i mobilní závaží, se nabízí jako nejpravděpodobnější. Tento typ jeřábu totiž umožňuje přepravu závaží v hmotnosti od 0,6 do 4,1 tuny, jak vyplývá z nákresu získaného z propagačních materiálů na internetových stránkách výrobce. I tato úvaha je však nad rámec povinnosti správních orgánů.
10. S důkazními návrhy žalobkyně na provedení různých znaleckých posudků se podrobně vypořádal už městský úřad, na jehož rozhodnutí žalovaný odkazuje. Správní orgány v řízení žalobkyni poučily, že může na své náklady žádat přezkoušení měřidla, takovou žádost ale žalobkyně nevznesla.
11. K námitce, že váha vůbec není způsobila k vážení autojeřábu, uvádí žalovaný, že z § 38a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích vyplývá, že i vozidla kategorie SS podléhají kontrolnímu vážení.
12. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Replika

13. Žalobkyně v replice uvádí, že nijak nezpochybňuje judikaturu citovanou žalovaným, ale má za to, že v řízení předešlela skutečnosti, které budí důvodné pochybnosti o správnosti měření, a jestliže se neprokázaly, pak jediné proto, že správní orgány neprovedly jí navržené důkazy. Nicméně i z fotografií pořízených při měření (ve správním spisu je pouze výběr z nich, ač by tam správně měly být všechny) je zjevné, že autojeřáb na sobě při žádném z provedených vážení nevezl závaží.
14. Nákres získaný z propagačních materiálů výrobce vozidla neprokazuje, že je možné autojeřáb za jízdy zatížit závažími o váze až 4,1 tuny, jak se mylně domnívá žalovaný. Závaží

jsou totiž v nákresu barevně rozlišena: zatímco modře označená závaží nelze z jeřábu vůbec sejmut (a ani s nimi jeřáb nepřekračuje hmotnost 36 000 kg), šedě označená závaží mohou být na jeřáb přidána pouze na stavbě, na silnici s nimi vozidlo vůbec nesmí.

15. Žalobkyně zdůrazňuje, že se nedovolává liberačních důvodů, nýbrž toho, že se přestupek vůbec nestal. Žalovaný na ni přenáší důkazní břemeno, přitom povinnost prokázat, že se skutek stal, má on sám. Důkazní břemeno tak, jak si je představuje žalovaný, nemůže žalobkyně unést, protože nemůže prokázat přesný důvod, proč k chybnému vážení došlo – zda to bylo kvůli nezpůsobilé váze, přesunu kapalin v jeřábu, nebo vlivem brždění.
16. Žalovaný se nevyjádřil k žalobní námitce, že váha není způsobilá k vážení vozidel kategorie SS. Žalobkyně netvrdila, že zákon neumožňuje vozidla kategorie SS vážit, nýbrž že to není možné na této váze. Dále se žalovaný nevyjádřil ani k námitce, že je na autojeřáb třeba nahlížet jako na vozidlo, které při pohybu mění své těžiště kvůli speciálním pneumatikám a velkému množství kapalin uvnitř vozidla. Autojeřáb nemohl mít uvolněné rameno, jak naznačuje žalovaný, protože v takovém případě mechanické a elektronické bezpečnostní prvky nedovolí, aby se vozidlo rozjelo.

Posouzení žaloby

Splnění podmínek řízení

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Proto žalobu věcně projednal. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a přezkoumal je v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez jednání. Žalobkyně totiž výslovně uvedla, že s projednáním věci bez jednání souhlasí. Souhlas žalovaného s takovým postupem se předpokládá, protože ani na výzvu soudu nesdělil, že by s projednáním věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Váha v Ovčárecké ulici není způsobilá pro vážení vozidel kategorie SS

18. Žalobkyně namítla, že váha není způsobilá k vážení vozidel kategorie SS. Má za to, že může sloužit pouze k vážení silničních vozidel.
19. Tuto námitku žalobkyně vznesla až v řízení před soudem, takže v průběhu správního řízení na ni žalovaný nemohl reagovat. V tomto ohledu tedy nelze napadenému rozhodnutí vytýkat případnou nepřezkoumatelnost z důvodu nevypořádání uvedené námítky. Současně však platí, že žalobkyně je oprávněna uvést v žalobě všechny důvody, pro které považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, i přesto, že je neuplatnila v odvolacím řízení, ač tak učinit mohla (usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007-62, č. 1742/2009 Sb. NSS). Soud přitom danou námitku nepovažuje za účelovou či irrelevantní z hlediska posouzení otázky řádného zjištění skutkového stavu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS). Naopak, ukázala-li by se jako důvodná, zásadním způsobem by zpochybnila skutková zjištění správních orgánů (tedy že výsledky měření jsou způsobilým podkladem pro rozhodnutí o vině žalobkyně). Soud se proto v první řadě zabýval právě touto námitkou.

20. Žalovaný měl prostor na danou námitku reagovat ve vyjádření k žalobě, kde ovšem odkázal pouze na § 38a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, z něž vyplývá, že u vozidel spadajících do kategorie SS se na silnicích provádí kontrolní měření a vážení, které zahrnuje mj. kontrolu hmotnosti vozidla nebo kontrolu rozložení hmotnosti na nápravy, resp. skupinu náprav. To ovšem na žalobkyninu námitku nijak nereaguje – žalobkyně netvrdí, že zákon neumožňuje vozidla kategorie SS vážit, nýbrž to, že k tomu tato konkrétní váha není technicky způsobilá.
21. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o podmínkách provozu“), je *silniční vozidlo* motorové nebo nemotorové vozidlo, které je vyrobené za účelem provozu na pozemních komunikacích pro přepravu osob, zvířat nebo věcí. Druhy silničních vozidel stanoví § 3 odst. 2 téhož zákona. Podle § 2 odst. 2 zákona o podmínkách provozu je *zvláštní vozidlo* vozidlo vyrobené k jiným účelům než k provozu na pozemních komunikacích, které může být při splnění podmínek stanovených tímto zákonem na pozemních komunikacích provozováno. Druhy zvláštních vozidel stanoví § 3 odst. 3.
22. Ve věci není sporné, že vozidlo žalobkyně *není silničním vozidlem* ve smyslu § 2 odst. 1 a § 3 odst. 2 zákona o podmínkách provozu. Jde o *zvláštní vozidlo* ve smyslu § 3 odst. 3 písm. b) téhož zákona – pracovní stroj samojízdný. To vyplývá i z kopie technického průkazu a z výpisu z technických údajů vozidla, jež jsou součástí správního spisu.
23. Oproti tomu váha typu CrossWIM, výrobní číslo 190/2017, jež je instalována v Ovčárecké ulici, je podle potvrzení o ověření stanoveného měřidla váhou pro kontrolní vysokorychlostní vážení *silničních vozidel*. Ve správním spisu není nic, co by svědčilo o tom, že je tato váha způsobilá rovněž k vážení zvláštních vozidel.
24. Soudu je z jeho činnosti (např. věci sp. zn. 55 A 100/2020, sp. zn. 41 A 11/2023 a sp. zn. 43 A 36/2022) rovněž známo, že tato konkrétní váha (váha typu CrossWIM výrobní číslo 190/2017 instalovaná v Ovčárecké ulici) byla schválena a je pravidelně ověřována na základě opatření obecné povahy Českého metrologického institutu č. 0111-OOP-C010-15, *kterým se stanovují metrologické a technické požadavky na stanovená měřidla, včetně metod zkoušení pro schválení typu a pro ověřování stanovených měřidel „váhy pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel za pohybu“*. Toto opatření obecné povahy je podle odůvodnění vydáno k provedení vyhlášky č. 345/2002 Sb. Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 11. července 2002, kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, konkrétně k provedení položky 2.1.3 c) její přílohy, která stanoví, že pro váhy pro vysokorychlostní kontrolní vážení *silničních vozidel* za pohybu podle zvláštního právního předpisu (tím je zákon o pozemních komunikacích) platí ověření po dobu 1 roku.
25. Soud shrnuje, že § 3 zákona o provozu vozidel na pozemních komunikacích rozlišuje vozidla dvou kategorií – *silniční* a *zvláštní*. Váha instalovaná v Ovčárecké ulici slouží k vysokorychlostnímu vážení *silničních vozidel*. Žalobkynino vozidlo registrační značky X je vozidlem zvláštním. Z ničeho, co je obsaženo ve správním spisu, nelze dovodit, že by váha byla určena také k vážení zvláštních vozidel. Žalovaný k tomuto rozporu ve vyjádření k žalobě nezaujal žádný postoj. Soud tedy nemohl dospět k jinému závěru, než že váha umístěná v Ovčárecké ulici není způsobilá k vážení zvláštních vozidel. Záznamy o přestupcích, jichž se měla žalobkyně dopustit ve dnech 6. a 7. 5. 2021, tudíž nemohou obstát

jako podklad pro prvostupňové ani pro napadené rozhodnutí. Prvostupňové a napadené rozhodnutí jsou proto nezákonná.

26. Tímto závěrem soud nijak nezpochybňuje, že přetěžování jakýchkoli vozidel (silničních i zvláštních, bez ohledu na kategorii) je závažný problém, který má negativní vliv jak na stav silnic, tak na bezpečnost silničního provozu. Soud ve shodě s účastníky konstatuje, že zákon umožňuje vážit vozidla všech kategorií vyjmenovaných v § 38a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích a že do tohoto výčtu spadají jak vozidla silniční, tak vozidla zvláštní. I pro zvláštní vozidla stanoví právní předpis maximální váhové limity (vyhláška Ministerstva dopravy o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel, přičemž je možné získat výjimku z této vyhlášky, jakou měla žalobkyně, srov. bod 1 tohoto rozsudku), které musí provozovatelé dodržovat a kraje (resp. jiní vlastníci komunikací) to musí kontrolovat prostřednictvím kontrolního vážení (§ 38a odst. 3 a 4 zákona o pozemních komunikacích). Je však třeba, aby se jednalo o váhu, která je k vážení daného typu vozidel způsobilá. Pokud tomu tak není, pak výsledek takového vážení není věrohodný, protože nelze s jistotou říci, že váha bude i v takovém případě schopna vygenerovat validní výsledek.
27. Závěr, že na váze určené pro vážení *silničních* vozidel nelze vážit vozidla *zvláštní*, soud ani v nejmenším nepokládá za formalismus. Celý systém vysokorychlostního vážení stojí na vysoké důvěře v to, že tyto váhy jsou (téměř) dokonalými přístroji, které – je-li jejich funkčnost pravidelně ověřovaná Českým metrologickým institutem – jsou schopné správně a relativně přesně (s předem deklarovanou odchylkou) zvážit vozidlo, jež přes ně přejelo.
28. Judikatura správních soudů stojí na tom, že není třeba znát princip, na jakém váhy fungují (resp. že jde o *know-how* výrobce, jehož odhalení nemá obviněný z přestupku právo požadovat, srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2023, č. j. 43 A 36/2022-59, bod 40), jestliže je ověřeno a prokázáno, že fungují. Pokud je měřidlo (váha) ověřeno, je vážní lístek dostatečným podkladem pro závěr, že k přestupku došlo (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2018, č. j. 30 A 153/2016-76, nebo rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2021, č. j. 2 As 299/2019-30) a je pokládán za veřejnou listinu. Pokud chce obviněný z přestupku výsledek měření zpochybnit, musí to konkrétně tvrdit a prokázat, přičemž nese důkazní břemeno (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 7. 7. 2022, č. j. 51 A 50/2021-60). Jinými slovy, pro obviněného z přestupku, který tvrdí, že váha vážila nesprávně, je velmi obtížné unést důkazní břemeno.
29. Je zjevné, že judikatura tento směr zastává z dobrých důvodů a soud se proti ní nevymezuje, právě naopak. Ovšem podle mínění soudu je za daných okolností třeba bezvýjimečně trvat na dodržení formálně správného a korektního postupu. Je zcela zásadní, zda má váha skutečně všechna potřebná ověření, nebo zda je používána správně, tj. v souladu s tím, k čemu je výrobcem určena a Českým metrologickým institutem ověřena. Při nedodržení těchto zdánlivých formalit totiž ztrácí celý proces věrohodnost.
30. Obdobně striktní nároky na technickou i formální bezvadnost vysokorychlostní váhy a jejího užití měl zdejší soud už v minulosti. Koncem roku 2016 se právě u této váhy v Ovčárecké ulici zjistilo, že povrch vozovky v místě, kde byly umístěny senzory vysokorychlostní váhy, byl do té míry poškozen, že se výstupy z měřicího zařízení staly nevěrohodnými. Správní orgány zastavily všechna přestupková řízení o přestupcích zjištěných v druhé polovině roku 2016. Rozsudkem ze dne 30. 11. 2021, č. j. 54 A 50/2019-59, zrušil soud rozhodnutí o přestupku spáchaném těsně před tímto obdobím, protože zde byly důvodné pochybnosti o tom, že váha v té době skutečně ještě fungovala správně

(obrušování vozovky je postupný proces a žalovaný nebyl schopen určit okamžik, kdy kvůli vyjetým kolejím přestala váha vážit korektně). Rozsudkem ze dne 16. 3. 2021, č. j. 43 A 197/2018-39, zrušil soud další rozhodnutí o přestupku, protože se žalovaný odmítl zabývat námitkami žalobkyně vůči správnosti potvrzení o ověření stanoveného měřidla.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

31. Žalobní námitka týkající se nezpůsobilé váhy je důvodná. Soud proto napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s., aniž se zabýval zkoumáním zbývajících žalobních námitek. Bylo by to totiž nadbytečné.
32. S ohledem na okolnosti dané věci zrušil soud i prvostupňové rozhodnutí podle § 78 odst. 3 s. ř. s. Tento výjimečný postup připadá v úvahu například tehdy, pokud prvostupňové rozhodnutí nemělo být vůbec vydáno, nebo pokud trpí vadami, které nemůže žalovaný sám napravit (usnesení rozšířeného senátu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006-106). V posuzované věci je vyloučeno, aby vadu spočívající v tom, že (údajný) přestupek žalobkyně byl zjištěn na váze, která k tomu není způsobilá, napravit žalovaný. To zpětně nijak napravit nelze.
33. Soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s. V tomto dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V návaznosti na něj žalovanému nezbývá, než přestupkové řízení zastavit.
34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Nestanoví-li zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.
35. Úspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení náleží. Náklady řízení tvoří odměna advokátky za tři úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby a repliky podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a náhrada hotových výdajů odpovídající třem paušálním částkám po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. K výsledné částce 10 200 Kč přičítel soud též zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 13 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám její zástupkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. listopadu 2023

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu